

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts:

— Komisija nav ņēmusi vērā faktu, ka BPP piešķirtā valsts garantija ir attaisnota, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu saistībā ar atbalstu, kura mērķis ir “novērst nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā”.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un, attiecīgi, LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums:

— Komisija veica nepareizu faktu subsumpciju un, it īpaši, neņēma vērā, ka BPP vairs neveica darbību un garantijas priekšmets bija tikai līdzsvarot nepieciešamo finansējumu, lai izpildītu saistības, kas bija radušās pirms garantijas sniegšanas datuma. Sniegtā garantija BPP nedeva nekādas priekšrocības, neietekmēja tirdzniecību starp dalībvalstīm, neizkropļoja konkurenci, kā arī nevarēja radīt šādas sekas, tādēļ to nevar uzskatīt par nesaderīgu ar iekšējo tirgu.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 108. panta 2. punkts:

— apstrīdētajā lēmumā tiek piespriests atgūt apgalvoto atbalstu, kurš nav nesaderīgs ar iekšējo tirgu, tikai procesuālu iemeslu dēļ. Izmantotā metode atgūstamā atbalsta apmēra aprēķināšanai neatbilst Komisijas pamatnostādnēs noteiktajiem principiem.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību:

— Komisija izvirza pārmērīgas un juridiski nepamatotas prasības, piemēram, pienākumu Portugālei paziņot garantijas pagarinājumu tādā pašā veidā, kādā oficiāli tiek paziņoti jauni atbalsti.

6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības principi:

— ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpti tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības principi, ciktāl ar to tiek piespriests atgūt apgalvoto atbalstu.

7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi:

— ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāptas tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, jo pret šo situāciju *sub judice* ir atšķirīga attieksme kā pret citām līdzīgām situācijām.

Prasība, kas celta 2011. gada 15. septembrī — Apvienotā Karaliste/ECB

(Lieta T-496/11)

(2011/C 340/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — K. Beal, barrister, un S. Ossowski, Treasury Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā Banka

Prasītājas prasījumi

Atcelt Eiropas Centrālās Bankas (“ECB”) 2011. gada 5. jūlijā publicētos Eurosistēmas pārraudzības politikas pamatprincipus⁽¹⁾, ciktāl tie paredz [infrastrukturā] atrašanās vietas politiku, kas piemērojama centrālo darījuma partneru kliringa sistēmām (“CCPs”), kas izveidotas eurosistēmā neietilpstošās dalībvalstīs.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka

— ECB nebija kompetenta vai nu vispār publicēt apstrīdēto tiesību aktu, vai arī to publicēt, neizsludinot tādu likumdošanas instrumentu kā Padomes vai pašas ECB pieņemtu Regulu.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka

— apstrīdētais tiesību akts vai nu *de jure* vai *de facto* uzliks pienākumu piemērot prasību par atrašanās vietu *centrālo darījuma partneru kliringa sistēmām*, kuri vēlas uzņemties tādas kliringa vai naudas norēķina darījumus euro valūtā, kuri pārsniedz noteiktu dienas tirdzniecības apjomu. Ar apstrīdēto tiesību aktu tiek pārkāpti LESD 48., 56. un/vai 63. pants visi kopā vai katrs atsevišķi, ciktāl

a) ārpus euro zonas dalībvalstīs, piemēram, Apvienotajā Karalistē, izveidotās CCPs būs jāmaina to galvenās administrācijas un kontroles atrašanās vieta uz dalībvalstīm, kas ietilpst eurosistēmā. Tāpat šīm CCPs būs jāpārreģistrējas par citas dalībvalsts tiesībās atzītām juridiskām personām;

b) gadījumā, ja šādas CCPs nemainīs savu atrašanās vietu, kā tiek prasīts, tām tiks liegta tāda piekļuve eurosistēmas dalībvalstu finanšu tirgiem, kāda ir šo dalībvalstu teritorijās esošajām CCPs, vai piekļuva tiks liegta pilnībā;

⁽¹⁾ OV L 159, 17.06.2011, 95. lpp.

c) šādas nerezidējošās CCPs nevarēs izmantot saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem vai pavisam ECB vai eurosistēmas valstu centrālo banku ("VCBs") piedāvātās privilēģijas;

d) rezultātā šādu CCPs iespēja piedāvāt klīringa vai naudas norēķina pakalpojumus euro valūtā Savienības klientiem būs ierobežota vai pat pilnībā liegta.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka

— ar apstrīdēto tiesību aktu tiek pārkāpts LESD 101. un/vai 102. pants, skatot tos kopā ar LESD 106. pantu un LES 13. pantu, jo:

a) ar to faktiski tiek prasīts, ka visi klīringa darījumi euro valūtā, kas pārsniedz noteiktu līmeni, ir jāveic euro zonas dalībvalstī esošai CCPs;

b) ar to euro zonas VCBs faktiski tiek mudinātas nepiegādāt euro valūtas rezerves tām CCPs, kas atrodas euro zonā neietilpstošās dalībvalstīs, ja šīs rezerves pārsniedz lēmumā noteiktos sliekšņus.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka

— prasība euro zonā neietilpstošās dalībvalstīs esošām CCPs reģistrēties kā citai juridiskai personai un mainīt atrašanās vietu ir uzskatāma par tiešu vai netiešu diskrimināciju pilsonības dēļ. Ar šādu prasību tiek pārkāpts arī ES vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips, jo dažādās valstīs izveidotām CCPs tiek piemērota dažāda attieksme bez objektīva pamatojuma.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka

— neuzņemoties pienākumu pierādīt, ka šādus ierobežojumus nav iespējams pamatot ar sabiedrības interešu apsvērumiem (tādējādi uzliekot ECB pienākumu izklāstīt izņēmuma gadījumus, ja tā vēlas), Apvienotā Karaliste apgalvo, ka ikviens ECB izvirzīts sabiedrības interešu apsvērums neizpildītu samērīguma prasību, jo ir pieejami mazāk ierobežojoši līdzekļi, lai nodrošinātu to finanšu iestāžu kontroli, kas atrodas Savienībā, bet ārpus euro zonas.

Prasība, kas celta 2011. gada 26. septembrī — Sanofi Pasteur MSD/ITSB — Mundipharma (sakrustotu sirpju attēlojums)

(Lieta T-502/11)

(2011/C 340/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sanofi Pasteur MSD SNC (Liona, Francija) (pārstāvji — T. de Haan un P. Péters, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniiece: Mundipharma AG (Bāzele, Šveice)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 22. jūlija lēmumu lietā R 1904/2010-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniiece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kurā attēloti sakrustoti sirpji, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 5164561

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniiece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Francijas grafiskas preču zīmes, kurā attēlotas lentītes, reģistrācija Nr. 94500834 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; starptautiskas grafiskas preču zīmes, kurā attēlotas lentītes, reģistrācija Nr. 620636 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; starptautiskas grafiskas preču zīmes, kurā attēlotas lentītes, reģistrācija Nr. 627401, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus pilnībā noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 76. panta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot nepamatoti uzskatījusi, ka apelācijas tiesvedībā vairs netika apgalvota agrāko preču zīmju augstā atšķirtspēja, un neesot pienācīgi izvērtējusi sajakšanās iespēju

(¹) Sabiedrībai darīti zināmi ar to publicēšanu ECB mājas lapā 2011. gada 5. jūlijā.